

[Stetter.]

på side 12 har en ganske udmærket målsætning for et sådant organisationskontor. Jeg tillader mig altså at stille ministeren dette tillægsspørgsmål.

Undervisningsministeren (*K. B. Andersen*): Da spørgsmålet blev stillet så forsigtigt, at jeg forstår, der ikke blev krævet et alt for konkret svar, vover jeg mig ud med de betragtninger, jeg synes det giver anledning til.

Jeg kan sige, at vi på et par områder i ministeriet i de senere år har forsøgt at samle visse tværgående ting, hvorved vi mente vi kunne lette hele arbejdsgangen. Vi har bl. a. arbejdet umådelig meget med at få bedre samling på vor budgetbehandling for at nævne et enkelt område, som netop på et eksklusivt felt som vort — med tre års planer og alt dette foran os — er uhyre vigtigt. Jeg håber, jeg husker rigtigt — økonomiministerens kan jo ikke komme til at rette mig, sådan som forretningsgangen er — men jeg tror, det er rigtigt, at det var fra administrationsrådet, vi for nylig blev spurgt, om vi ikke kunne sætte et par folk på, simpelt hen i første omgang internt, til at gennemgå vore ting og finde ud af, hvor alle de ømme problemer lå, netop som oplæg til en drøftelse i administrationsrådet. Det ligger jo ikke særlig langt fra i hvert tilfælde noget af det, hr. Stetter var inde på. Jeg vil nok tænke mig, at man måske ligefrem inden for ministeriet kunne sætte et par folk, der efterhånden kunne få et vældig godt kendskab til vores eget område, til lidt hårdhændet at arbejde med disse ting, men det kræver i første omgang, at vi, om jeg så må sige, får folkene. Da vi fik henvendelsen fra administrationsrådet, om vi ikke kunne sætte et par mand på, sagde vi til hinanden: hvor har vi dem, vi er druknet i opgaverne. Vi er lidt inde i den ulykkelige cirkel, at vi har så mange opgaver, vi skal løse, at vi faktisk ikke rigtig har, havde jeg nær sagt, de folk,

der skal have overskud til at se på det, som hr. Stetter og jeg her er enige om vi skal have set på.

Det er klart, at vi arbejder videre med det både internt og over for administrationsrådet; jeg er enig i, at det er vigtigt, og det er så meget mere vigtigt, fordi hvis vi ikke er helt sikre på, at den form, vi har fundet frem til, er rigtig, skal andre ministerier jo ikke omdannes efter den form, før vi har haft lejlighed til at gøre vore erfaringer og bringe dem videre.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Chr. Madsen* til indenrigsministeren:

„Vil ministeren foranledige, at indenrigsministeriets cirkulære om tilbageholdelse i invalide- og folkepension m. v. til dækning af skatterestancer ændres derhen, at pensionister, som kun har folke- eller invalidepensionen at leve af, fritages for skatteindeholdelse?“

Skriftlig begrundelse:

I cirkulæret af 13. februar 1964 om tilbageholdelse i invalide- og folkepension m. v. til dækning af skatterestancer indskræpes, at kommunerne må vise „varsomhed“, „vise skånsomhed“ m. m., og at der „optages forhandlinger med vedkommende sociale udvalg angående betænkeligheden af tilbageholdelsen“.

Der er mange eksempler på, at kommuner såvel i folkepensionen som i invaldepensionen, særlig efter sidste forhøjelse af denne, graver gamle skatterestancer frem og kræver tilbageholdelse i pensionen. Det kan ikke være rimeligt, at højere folke- og invalidepension giver anledning til skatteindeholdelse, når der ikke er anden indtægt. Nævnte pensioner må som hovedregel kunne fritages for gamle skattekrav.

Indenrigsministeren (*Hans Hækkerup*): Jeg skal til besvarelse af spørgsmålet sige følgende: Hjemmelen for en kommunalbe-